

[Jørgen Jensen.]

sige ændringer i vor skattelovgivning. Et smidigt organiseret arbejdsmarked vil virke i samme retning, og det lysner en kende på situationen.

Men i øvrigt er det uomgængelig nødvendigt at give de bedst mulige betingelser for de private erhverv og for deres medarbejdere. Det er fra disse kredse, den hidtidige stigning i produktion og eksport stammer, og det er også dem, der i fremtiden skal betale for det offentlige forbrug og de offentlige investeringer, når vi går til bunds i tingene. De private virksomheder og erhverv skal selv kunne planlægge og gennemføre en effektiv produktion. Det har landbruget og boligbyggeriet desværre ikke i dag tilstrækkelige muligheder for. En ny politik, en liberal politik er her nødvendig som en forudsætning for, at den moderne teknik kan slå igennem og frembringe en større produktion.

Først og sidst må der imidlertid større erhvervsmæssige investeringer til. Under de givne vilkår er det kun gennem et større og mere effektivt arbejdende produktionsapparat, at vi kan skabe en større produktion. Også her drejer det sig om kæmpebeløb. For flere år siden er det mig bekendt — så vidt jeg husker — beregnet, at landbruget har et investeringsbehov på ca. 3 milliarder kroner for at få skabt hensigtsmæssige stalde og andre avlsbygninger. Vi kan se af statistikken, at i det seneste år investerede industrien for ca. 2 milliarder kroner, og behovet vil i de kommende år ikke blive mindre, tværtimod, navnlig hvis forventningerne om en milliard kroner større industrieksport pr. år skal opfyldes. Skibsfarten må stadig væk forny sig og udvide handelsflåden. Igen her kræves andre hundrede millioner kroner i investering. Handelen er ved at gennemgå en omfattende strukturændring, som på samme måde rejser et meget stort kapitalbehov, og til alt dette kommer så et større byggeri; mange flere boliger stilles i udsigt.

Disse helt nødvendige erhvervsmæssige investeringer kræver arbejdskraft, kapital og valuta, altså præcis det samme som de offentlige investeringer, men det offentlige kan finansiere sine investeringer ved at udskrive højere skatter, erhvervslivet kan kun gøre det ved at præstere en større

opsparing. Her ligger en afgørende forskel. Vi må derfor sætte borgerne og erhvervslivet i stand til at præstere denne opsparing. Jeg glæder mig også over, at denne opsparing dog i de senere år er gået anseligt i vejret. Et af de allervigtigste midler her er i øvrigt skattelovgivningen. Jo højere skatter, desto mindre bliver der tilovers til opsparing, jo dårligere skatter, des mindre til opsparing. Lad os derfor langt hellere beskatte forbruget end indkomsten og opsparingen.

En virkelig tilbunds gående skattereform er ganske særlig påkrævet, hvis de store offentlige investeringer overhovedet skal have en fair chance for at blive gennemført. Den samfundsøkonomiske sammenhæng viser økonomiministeren forståelse for, når han siger, at vi naturligvis ikke kan holde fremgangslinjen i vor økonomi uden betydelige investeringer i erhvervene. Lad os holde den højtærede økonomiminister fast på denne fornuftige og realistiske betragtning. Det må så bare undre, at den samme økonomiminister tidligere i dette unge år har skabt tvivl om sin politik ved antydninger af, at de gældende afskrivningsregler og investeringsfundsordninger burde eller blot kunne ændres, d. v. s. forringes. Hvis forringelsen blev gennemført, ville det blive vanskeligere, ja, måske umuligt at få disse større erhvervsmæssige investeringer ført ud i livet. Jeg tillader mig derfor at betragte økonomiministerens seneste udtalelse som en bekræftelse på, at han efter nøjere overvejelse ikke har til hensigt at forringe afskrivningsreglerne, og jeg håber ikke, at den højtærede økonomiminister nu i dag vil sige noget andet eller tredje.

Økonomiministeren afviser i hvert fald næsten mulighederne for at lette den aktuelle økonomiske situation ved at udskyde eller begrænse nogle af de offentlige investeringer; problemerne vil da kun vokse. Jeg skal ikke i dag tage endelig stilling til dette spørgsmål. Når i løbet af meget kort tid folketinget skal klare alle de åbentstående økonomiske problemer, kommer vi jo til realitetsforhandlinger herom, og den nødvendige afvejning mellem mange forskellige hensyn vil da blive foretaget.

Jeg vil gerne have lov til til sidst at konkludere i nogle ganske få synspunkter. Der